

มูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*

๑. ความเป็นมา :

เมื่อมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย) มหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งคณะสงฆ์ไทย วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ กรุงเทพมหานคร ได้จัดการศึกษาในรูปของมหาวิทยาลัยสงฆ์ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นมา ในระยะแรกที่เปิดการศึกษานั้น มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีปัญหาเกี่ยวกับการเงินที่เป็นค่าใช้จ่ายอย่างมาก บางเดือนไม่มีเงินจ่ายค่าพาหนะครูอาจารย์ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ และอื่น ๆ เลย

เพื่อให้มองเห็นความเป็นจริงของสถานะด้านงบประมาณที่จะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารมหาวิทยาลัยในยุคแรกของการเปิดการศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงขอเสนอบทนิพนธ์เรื่อง “ความสะเทือนใจ” ของพระเดชพระคุณพระทักษิณวรนายก (สมบุญ จันทโก) อธิการบดีมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ต่อมาได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระธรรมวรนายก) ในหนังสืออนุสรณ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยครบรอบ ๙ ปี ๑๘ กรกฎาคม ๒๔๙๙ หน้า ๒๗-๒๙ ข้อความตอนหนึ่งว่า

ความสะเทือนใจอย่างแรงได้เกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้า เมื่อได้ฟังรายงานของท่านสภานายกมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณพระพิมลธรรมอาสาเถระ ที่ถวายรายงานต่อท่านผู้เป็นประธาน เกี่ยวกับทุนบำรุงมหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งนี้ว่า ทุนบำรุงมหาวิทยาลัยนี้ เมื่อเริ่มขยายโครงการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยขึ้นครั้งแรก สภาพการศึกษาได้ตั้ง พระเถระกรรมการสภาจำนวนหนึ่งเป็นกรรมการกองอุปถัมภ์ กรรมการกองอุปถัมภ์นี้ มีหน้าที่แสวงหาทุนโดยทางที่ชอบจากผู้มีศรัทธาทั่วไป โดยเฉพาะได้บอกบุญไปยังวัดต่าง ๆ ตามมีตามได้ ได้ทุนมาเท่าไร ก็ค่อย ๆ ขยายกิจการออกไปตามกำลัง ซึ่งกลางปีก็สะดุด กลางปีก็ฝืดเคือง และเป็นการไม่แน่นอน ข้อนี้ นับเป็นอุปสรรคอันสำคัญของมหาวิทยาลัยประการหนึ่ง ต่อมา ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๒ รัฐบาลของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมเจ้าอินทร์ วัฒนวิมล จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีเป็นประมุข ได้ถวายอุปถัมภ์ด้วยเงินงบประมาณแผ่นดินปีละ ๖ หมื่นบาท, ถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๓ ได้ถวายอุปถัมภ์เพิ่มอีกปีละ ๒ หมื่นบาท รวมเป็นปีละ ๘ หมื่นบาทสืบมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้, นอกจากนี้คณะกรรมการเจ้าคณะตรวจการภาคได้ช่วยอุปถัมภ์เป็นพิเศษ โดยแจ้งไปยังวัดต่าง ๆ ในภาคนั้นๆ ให้ร่วมกันบริจาคทุนเป็นส่วนบำรุงมหาวิทยาลัยนี้อีกโสดหนึ่ง โดยที่มหาวิทยาลัยนี้ได้ทุนบำรุงมาจากฐานะต่าง ๆ กัน ดังกราบทูลมาจึงดำรงทรงตัวมาได้จนทุกวันนี้.

แต่ถึงดั่งนั้นก็ดี เมื่อก้าวถึงทุนบำรุงแล้ว มหาวิทยาลัยนี้ ยังบกพร่องและไม่สะดวกอยู่มาก จึงยังไม่อาจที่จะขยายตัวให้เต็มตามวัตถุประสงค์โดยบริบูรณ์ได้ เช่นในปีการศึกษา ๒๔๙๗ มหาวิทยาลัยนี้ได้ลงทุนใช้จ่ายไปถึง ๑๔๓,๕๓๑.๒๐ บาท ในปีการศึกษา ๒๔๙๘ นี้ ประมาณว่าจะต้องใช้จ่ายเงินถึง ๒ แสน ๖ หมื่นบาท แต่มีทุนแน่นอนอันได้รับอุปถัมภ์จากรัฐบาลดังกล่าวแล้วเพียง ๘

* นายสนธิ ไชยวงศ์คต พธ.บ. รุ่นที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๑๔) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อดีตกรรมการและเลขานุการมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

หมิ่นบาท ส่วนนอกนั้นเป็นทุนที่ได้มาโดยไม่แน่นอน ทั้งจำนวนและเวลาที่ได้ จึงทำให้ภาคปฏิบัติการต้องประสบความหนักอึ้งใจอยู่เสมอ, ในปีการศึกษา ๒๔๙๙ มหาวิทยาลัยวงศกมลราชวิทยาลัย ได้ขออุปถัมภ์ทุนบำรุงไปยังรัฐบาลของสมเด็จพระบรมพิตรพระราชสมภารเจ้า เพิ่มเติมให้เต็มตามจำนวนที่ต้องขยายการศึกษาขึ้นตามโครงการอีก มหาวิทยาลัยจะได้หมดห่วงกังวลในการแสวงหาทุนเพิ่มเติม อันเป็นภาระที่หนักยิ่งนั้นเสีย จะได้มุ่งหน้าทำแต่ด้านจัดการศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายโดยถ่ายเดียว แต่เป็นที่น่าเสียดายและเสียใจอยู่ที่กรมการศาสนาได้บอกว่า การพิจารณางบประมาณแผ่นดินได้เสร็จสิ้นไปเสียก่อนแล้ว การของงบประมาณเพิ่มเติมของมหาวิทยาลัยนี้ จึงไม่มีโอกาสได้รับการพิจารณา

โดยเหตุที่มหาวิทยาลัยวงศกมลราชวิทยาลัย เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูง, คณะสงฆ์ไทยใน ส่วนรวมเป็นเจ้าของ, ตั้งขึ้นและดำเนินการโดยคณะสงฆ์ไทยและเพื่อคณะสงฆ์ไทย, นั้น ...ย่อมหมายถึงว่าประชาชนชาวไทยผู้เป็นชาวพุทธทั่วประเทศ มีส่วนที่จะได้รับอานิสงส์จากความสำเร็จผลของมหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งนี้ ข้าพเจ้าอดที่จะสะท้อนใจมิได้ว่า จากการอุปถัมภ์อุปการะที่มหาวิทยาลัยมีอยู่ จักไม่สามารถที่จะยังกิจการของสถาบันการศึกษาแห่งนี้ ให้บรรลุไปด้วยความราบรื่น หากคณะสงฆ์ไทยรวมทั้งชาวไทยทั้งมวล ให้ความสำคัญและความเอาใจใส่ต่อสถาบันการศึกษาแห่งนี้น้อยไป.

ปัญหาเรื่องการเงินของมหาวิทยาลัยวงศกมลราชวิทยาลัยนี้ ได้ทราบถึงท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ภริยาท่านนายกรัฐมนตรี (จอมพลแปลก พิบูลสงคราม) ในขณะที่ท่านได้มาเข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน และฟังธรรมบรรยายที่สำนักธรรมวิจย มหาวิทยาลัยวงศกมลราชวิทยาลัย ท่านได้ถวายคำแนะนำแต่พระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณพระพิมลธรรม (อาจ อาสภมหาเถร) ทูตีสถานายกมหาวิทยาลัยวงศกมลราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ส่งฆมนตรีว่าการองค์การปกครอง และอธิบดีสงฆ์วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ในขณะนั้น (ต่อมาคือ สมเด็จพระพุทธปาหุนาจารย์ (อาจ อาสภมหาเถร) ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช) ว่า ในขั้นแรกมหาวิทยาลัยควรจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยไปก่อน เมื่อมีความพร้อมจึงขออนุญาตจดทะเบียนตั้งเป็นมูลนิธิต่อไป เพื่อเก็บดอกผลไว้ใช้บำรุงการศึกษา ปัญหาการขาดเงินค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัยจะค่อย ๆ ลดน้อยลงไป

เพื่อย้ำให้ท่านผู้อ่านทราบถึงความลำบากเนื่องจากการขาดแคลนงบประมาณในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยในระยะเริ่มแรก จึงขออนุญาตนำบทนิพนธ์ของพระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณอาจารย์พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต)* พุทธศาสนบดินทิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) รุ่น ๘ (พ.ศ. ๒๕๐๕) อติตรองเลขาธิการมหาวิทยาลัยวงศกมลราชวิทยาลัย เรื่อง “ผู้บุกเบิกขยายพระมหาดนแห่งประโยชน์สุข” ในหนังสือ “นานาทัศนะเกี่ยวกับอาจารย์จางงค์ ทองประเสริฐ ราชบดินทิต เล่มที่ ๒” ข้อความตอนหนึ่งในหน้า ๗-๑๐ ว่า

...มองจากปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๕๖) ย้อนหลังไป ๖๕ ปี มีเศษ ถึง พ.ศ. ๒๔๙๐ ถือว่าเป็นเวลาสำคัญของชาวมหาจุฬาฯ คือเป็นปีเริ่มแรก ที่เปิดการศึกษา ตั้งต้นแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ดังที่ในอดีต เคยถือมานานให้เป็นวันสำคัญสำหรับจัดงานประจำปี เรียกว่า “วันอนุสรณ์มหาจุฬาฯ”

* ปัจจุบัน : เจ้าประคุณสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ.ปยุตโต) : ๕ ธันวาคม ๒๕๕๙.

ในปีเริ่มต้น คือ พ.ศ. ๒๔๙๐ นั้น มีท่านผู้เล่าเรียนเป็นนิสิตรุ่นประเดิม ที่ศึกษาต่อมาจากจบปริญญา เป็นพุทธศาสตรบัณฑิต รุ่นแรก ๖ รูป และในรุ่นแรกนั้น ท่านที่นำหน้า เป็นที่รู้จักในนามของรุ่น และในนามโดยรวมแห่งการศึกษาของมหาจุฬาฯ คือ ท่านอาจารย์จำนงค์ ทองประเสริฐ ซึ่งเวลานั้น ได้แก่ พระมหาจำนงค์ ชุตินุธโร

เมื่อเทียบกับทั่วไป ชัดเจนและแน่ใจว่า การศึกษาเล่าเรียนของนิสิตมหาจุฬาฯ รุ่นแรกนั้น เป็นประสบการณ์ที่แปลกและพิเศษมาก ต้องเผชิญสภาวะยากลำบาก และผจญความชุกชุกหนักหนื่อย ตลอดเวลายาวนาน ๘ ปี และประสบการณ์ของนิสิตรุ่นแรกนั้น ซึ่งก็คือประสบการณ์ยุคต้นของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทั้งหมด ถือได้ว่ามีตัวบุคคลของท่านอาจารย์จำนงค์ เป็นที่ส่งแสงส่องฉาย

มหาวิทยาลัยสงฆ์ เชื่อว่ามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยนี้ พระเถระคณะเล็กๆ ดังที่ทราบกันว่าเมืองคัมภีร์สมณานายกเป็นหัวหน้า* มีสมานฉันท์ร่วมใจกันตั้งขึ้นและจัดดำเนินการอันวชิรากรศึกษาใครจะบอกว่าท่านมีสายตายาวไกล หรือจะยกย่องท่านว่ารู้เท่าสถานการณ์ ทนต่อความเจริญก้าวหน้าของยุคสมัย ก็ตาม แต่ท่านเหล่านั้น ก็เป็นบุคคลจำนวนน้อยในยุคสมัยนั้น ผู้ทำการที่พระสงฆ์ทั่วไปวงการพระศาสนา ตลอดจนประชาชนส่วนใหญ่ ไม่อาจเข้าใจ และไม่ยอมรับ

วิชาความรู้ที่เล่าเรียนในมหาวิทยาลัยสมัยใหม่นั้น มักเรียกกันว่าเป็นวิชาการทางโลก มหาวิทยาลัยสงฆ์ยอมให้พระภิกษุสามเณรเล่าเรียนวิชาความรู้เหล่านั้น เป็นส่วนเสริมประกอบความรู้พระธรรมวินัยที่ตนมีเป็นพื้นฐานอยู่ก่อนแล้วบ้าง เป็นเนื้อหาสาระที่ฟุ้งประสานเพื่อให้เท่าทันความรู้ความเข้าใจแห่งยุคสมัยและเข้าถึงสภาวะการณของโลกในปัจจุบันบ้าง โดยเฉพาะที่สำคัญ เพื่อให้สามารถใช้วิทยาการเหล่านั้น เป็นเครื่องมือและเป็นช่องทางที่จะสื่อธรรมวินัยออกไปสู่มหาชน เพื่อให้คนจำนวนมากได้ประโยชน์ถึงความสุขที่ธรรมจะพึงอำนวยให้

ตลอดถึงข้อซึ่งยิ่งกว่าที่ได้กล่าวมา คือวัตถุประสงค์ใหญ่ซึ่งเป็นความมุ่งหมายอันแท้ที่ว่า ผู้ศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ อยู่ในแดนโพธิญาณ ของพระพุทธเจ้า เมื่อรู้เข้าใจทั่วทั้งวิทยาทั้งสองด้านก็จะได้นำเอาความรู้ธรรม ที่เข้าถึงสภาวะของโลกและชีวิตอย่างแท้จริงและถูกต้องตามที่มีนเป็น มาช่วยพัฒนาวิชาการของยุคสมัย ให้เกิดเป็นพุทธปัญญา อันชัดจริงและเป็นประโยชน์แน่แท้

อย่างไรก็ดี ในสภาพของสังคม และในกระแสความคิดเข้าใจเวลานั้น เป็นการยากที่จะชี้แจงอธิบายให้คนทั่วไปทราบตระหนักถึงความหมายและความมุ่งหมายที่ได้กล่าวมา ผู้คนทั้งหลายซึ่งเห็นแค่ปรากฏการณ์ส่วนที่เด่นเป็นจุดสังเกตแปลกออกไปจากที่ตนได้พบได้เห็นมา ก็มองและพูดเพียงว่า พระเถระเอาอย่างชาวบ้าน เรียนวิชาการทางโลก ทั้งนี้ก็เป็นเรื่องที่ควรเข้าใจและเห็นใจ เพราะผู้ที่

* พระเดชพระคุณพระพิมลธรรม (ช้อย จานทตมมหาเถร)

เข้าใจและพูดไปอย่างนั้น จำนวนมากทีเดียว ก็แสดงออกมาด้วยความห่วงใยปรารถนาดี อีกทั้งพระภิกษุสามเณรเอง ถ้าไม่ค่อยซัดซ้อมทบทวนกันให้ชัดไว้ ก็จะมีอาการเป็นไปในทางเชื่องเฉ ที่จะทำให้ญาติโยมผู้ปรารถนาดีต้องโทมัสเศือคร้อใจ

จากความหวังดีโดยไม่เข้าใจ ที่ทำให้ทั้งด้านพระสงฆ์และประชาชนไม่เห็นด้วยและไม่ยอมรับนั้น จึงเป็นการยากที่มหาจุฬาฯ จะได้รับความสนับสนุน ทุนทำงานจึงแทบจะไม่มี ในกรุงเทพฯ นี้ ครั้งนั้น หลายวัดไม่ยอมให้ภิกษุสามเณรมาเรียนในมหาวิทยาลัยสงฆ์ ผู้ใหญ่ในคณะสงฆ์ระดับสูง บางท่านเฟ่งเล็ง พระระดับบริหารบางท่านถึงจะเห็นด้วยกับทางมหาจุฬาฯ ก็ไม่กล้าแสดงความสนับสนุน แต่เพราะความดีมีอยู่เป็นทุน เมื่อกาลเวลายาวนานผ่านไป ความอึดอัดบีบรัดก็ค่อยๆ ผ่อนเบาและคลี่คลาย จนเปลี่ยนเป็นสบายโล่งปลอดโปร่งไปในที่สุด

การดำเนินกิจการของสถาบันการศึกษาสมัยใหม่ ต้องใช้ทุนไม่น้อย เมื่อมหาวิทยาลัยสงฆ์ไม่เป็นที่ยอมรับ คณะสงฆ์และประชาชนไม่เห็นคุณค่าหรือความสำคัญ ทางราชการก็ไม่จำเป็นต้องเหลียวแล มหาจุฬาฯ จึงขาดแคลน หรือน่าจะพูดว่าแร้นแค้น ไม่มีกำลังทรัพย์ที่จะดำเนินงาน อาศัยว่าพระเถระที่เป็นผู้นำและหนุนมหาจุฬาฯ บางท่านก็ร่วมอยู่ในวงการบริหารคณะสงฆ์ แม้จะไม่มีอำนาจถึงขั้นบันดาลให้ ก็พอช่วยคุ้มครองและประคับประคอง อีกทั้งผู้ใหญ่ฝ่ายคฤหัสถ์ที่รู้เข้าใจก็พอมีที่จจะร่วมใจ จึงค่อยๆ พุดจาทำความเข้าใจกันในวงการคณะสงฆ์ สื่อสารกับทางราชการ ตลอดจนแหล่งทุนการบุญกุศลภายนอก

ต่อมา มหาจุฬาฯ ก็ได้มีแหล่งอุปถัมภ์ทุนดำเนินงานประจำปี ๓ แห่ง คือ เงินสนับสนุนจากรัฐบาล ๑๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นบาท) งบประมาณ ศาสนสมบัติกลาง โดยอนุมัติของคณะสงฆ์ ๓๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สามแสนบาท) และจากมูลนิธิเอเชียประจำประเทศไทย ๓๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สามแสนบาท) รวมทั้งสิ้นเป็นทุนปีละ ๗๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท (เจ็ดแสนห้าหมื่นบาท) นี่คือกำลังทรัพย์ที่มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้อาศัยใช้จ่ายในการดำรงอยู่และดำเนินงานสืบมายาวนาน

พ่วงไปกับเรื่องทุนรอนนี้ ก็คือสถานะแห่งความเป็นมหาวิทยาลัยของตัวสถาบันคือมหาจุฬาฯ และวิทยฐานะของผู้ที่ได้เล่าเรียนศึกษา อันเนื่องกับความนิยมเชื่อถือในสังคม โยงกับความยอมรับของทางการบ้านเมือง ที่สะท้อนมาผูกพันกับทุนดำเนินกิจการ ตลอดจนส่งผลไปยังการทำงาน เพื่อให้ธรรมนำคุณประโยชน์และความร่มเย็นเป็นสุขมาให้แก่ประชาชน

ตรงนี้คือจุดที่ว่า นิสิตมหาจุฬาฯ รุ่นเริ่มแรก และรุ่นแรกๆ นำโดยอาจารย์จางงค์ ทองประเสริฐ ได้มีประสบการณ์อันแปลกและพิเศษ ในด้านการเผชิญความลำบากยากเข็ญ และผจญความชุกชลักหนักเข็น โดยไม่ระย่อท้อถอย และไม่เลิกรากอนตัวไปเสีย แต่ได้มุ่งมั่นก้าวไปข้างหน้าฝ่าเครื่องกีดขวางบุกเบิกทางให้มหาจุฬาฯ ปรากฏคุณค่าเป็นที่ยอมรับและตั้งมั่นแล้วแผ่ประโยชน์

ขยายออกไป...

จากการถวายคำแนะนำของท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ดังที่กล่าวข้างต้นพระเดชพระคุณพระพิมลธรรม (อาจ อาสภมหาเถร) จึงได้มีบัญชาให้พระทักษิณวรนายก (สมบุรณ์ จนทกเถร) อธิการบดีมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เจ้าอาวาสวัดอุดมธานี เจ้าคณะจังหวัดนครนายก พระมหาจำนงค์ ชุตินฺธโร ป.ธ. ๙ สั่งการเลขาธิการมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร (ปัจจุบัน : ศาสตราจารย์พิเศษจำนงค์ ทองประเสริฐ ราชบัณฑิต) และพระมหาเกี่ยวอุปเสโน ป.ธ. ๙ หัวหน้าแผนกกองวิชาการ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร (ต่อมาคือ : สมเด็จพระพุทธมาจารย์ (เกี่ยว อุปเสณมหาเถร)* ประธานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช องค์ประธานกรรมการดำเนินการมูลนิธิ มจร) ดำเนินการจัดตั้งมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ ในระยะเริ่มแรกเรียกว่า “เงินอุดหนุนการศึกษา” เรื่อยมาจนถึง พ.ศ. ๒๕๐๗ จึงได้จัดตั้งเป็นมูลนิธิ โดยอาจารย์เกษม บุญศรี ได้ขออนุญาตจัดตั้ง “มูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” ตามสำเนาหนังสือขออนุญาตที่ ต.๗/๒๕๐๗ และเลขคำขอที่ ๗/๒๕๐๗ เลขทะเบียนลำดับที่ ๓๙๐ โดยได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นมูลนิธิเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งได้ครบ ๕๐ ปีแห่งการก่อตั้งเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ผ่านมา

๒. วัตถุประสงค์ :

- ๒.๑ บำรุงและส่งเสริมการศึกษา การอบรม การเผยแพร่ การปฏิบัติธรรมและการค้นคว้าวิจัยของส่วนงานในสังกัดมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ๒.๒ ให้ทุนการศึกษา การค้นคว้า และการวิจัย แก่นิสิต นักศึกษาและนักเรียนตามระเบียบว่าด้วยการให้ทุน
- ๒.๓ บำรุงและส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาทั้งภายในและต่างประเทศ
- ๒.๔ บำรุงและส่งเสริมกิจการสาธารณประโยชน์และร่วมมือกับองค์การการกุศลอื่น ๆ
- ๒.๕ ไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

๓. กิจกรรมของมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย :

มูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยคณะกรรมการมูลนิธิฯ ได้จัดกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิฯ ติดต่อกันมาตามลำดับ สรุปได้ดังนี้

๓.๑ การจัดงานวันมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยติดต่อกันมาทุกปี ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ นี้จะเป็นปีที่ ๕๖ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑) เพื่อทำบุญอุทิศให้เจ้าของทุน และผู้มีอุปการคุณต่อมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่วายชนม์ไปแล้ว

๒) เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยให้แพร่หลาย

๓) เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาแก่ประชาชนทั่วไป

* มรณภาพ : ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖.

๔) เพื่อระดมทุนเพิ่มฐานะทางการเงินของมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยให้สามารถขยายขอบข่ายการบำเพ็ญประโยชน์ให้กว้างขวางและทั่วถึงยิ่งขึ้น

๓.๒ ถวายทุนการศึกษาแก่นิสิตในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

๓.๓ ถวายทุนสนับสนุนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

๓.๔ ร่วมบำเพ็ญกุศลในโอกาสต่าง ๆ เช่น ร่วมเป็นเจ้าของภาพในการบำเพ็ญกุศลอุทิศให้เจ้าของทุนและผู้มีอุปการคุณผู้วายชนม์ ถวายมูทิตาสักการะแด่พระเถระกรรมการมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยในโอกาสที่ได้รับพระราชทานตั้ง เลื่อนและสถาปนาสมณศักดิ์

๔. การอุดหนุนมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย :

ทุกปีมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยได้จัดทุนถวาย/สนับสนุนมหาวิทยาลัยทั้งหมดหลังจากตั้งงบประมาณประจำปีแล้ว เช่น ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มูลนิธิมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยได้จัดสรรเงินอุดหนุนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยและบริจาคตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ดังนี้

ในการประชุมคณะกรรมการมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ประชุมมีมติอนุมัติให้ถวายเงินอุดหนุนมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยในกิจกรรมต่าง ๆ จำนวน ๔,๕๓๙,๔๒๘.๐๐ บาท(สี่ล้านห้าแสนสามหมื่นเก้าพันสี่ร้อยยี่สิบแปดบาทถ้วน) และถวายทุนการศึกษาแด่พระนิสิตจำนวน ๔๘ ทุน รวมเป็นเงิน ๖๙๖,๐๐๐.๐๐ บาท(หกแสนเก้าหมื่นหกพันบาทถ้วน) รวมจำนวนเงิน ๕,๒๓๕,๔๒๘ บาท(ห้าล้านสองแสนสามหมื่นห้าพันสี่ร้อยยี่สิบแปดบาทถ้วน)

๕. คณะกรรมการมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย :

๑. พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมมจิตโต), ศ.ดร.	ประธานกรรมการ
๒. พระราชวรเมธี (ประสิทธิ์ พรหมรสี), รศ.ดร. ^๑	รองประธานกรรมการ
๓. ศาสตราจารย์พิเศษจำนงค์ ทองประเสริฐ	รองประธานกรรมการ
๔. พระเทพประสิทธิ์มณฑฺ์(โกศล มหาวีโร)	กรรมการ
๕. พระราชวิริยสุนทร (ยิน วรกิจใจ)	กรรมการ
๖. พระราชวรมณี (พล อากาศโร), ดร. ^๒	กรรมการ
๗. พระราชปริยัติมุนี (เทียบ อากาศโร), รศ.ดร.	กรรมการ
๘. พระราชปริยัติกวี (สมจินต์ สมมาปโย), ศ.ดร. ^๓	กรรมการ
๙. พระสุวรรณเมธาภรณ์ (ขุนทอง สุวณฺณเมโธ)	กรรมการ
๑๐. พระเมธีธรรมจารย์ (ประสาร จันทสาโร)	กรรมการ
๑๑. พระโสภณวชิราภรณ์ (ไสว โชติโก)	กรรมการ
๑๒. ศาสตราจารย์พิเศษ อติศักดิ์ ทองบุญ	กรรมการ

^๑ ปัจจุบัน : พระเทพพรเมธี

^๒ ปัจจุบัน : พระเทพเวที

^๓ ปัจจุบัน : พระเทพวัชรบัณฑิต

๑๓. นายสนิท ไชยวงศ์คต	กรรมการ
๑๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ประวิตร นิลสุวรรณากุล	กรรมการ
๑๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ไทย ทิพย์สุวรรณกุล	กรรมการ
๑๖. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรยุทธ พึ่งเพียร	กรรมการ
๑๗. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม	กรรมการและเหรัญญิก
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หัตถ์ธรรณ แก่นท้าว	กรรมการและผู้ช่วยเหรัญญิก
๑๙. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุยะพรหม	กรรมการและเลขาธิการ

๖. บุคลากรประจำมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. นายศรายุทธ ประการแก้ว	นักจัดการงานทั่วไป
๒. นางณัฏฐ์ชุกดา กรแก่นท้าว	เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี

๗. เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่ช่วยงาน

มูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗.๑ กลุ่มงานธรรมวิจย สำนักส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการสังคม

๑. พระครูภาวนาสารบัณฑิต	ผู้อำนวยการส่วนธรรมนิเทศ
๒. พระมหากุสลิน สุนทรสิริ	เจ้าหน้าที่กลุ่มงานธรรมวิจย
๓. พระมหาสมคิด คมกัธเมธี	เจ้าหน้าที่กลุ่มงานธรรมวิจย
๓. พระสุรชัย ดิกขปญโญ	เจ้าหน้าที่กลุ่มงานธรรมวิจย
๔. นางชมชื่น เกษาภรณ์	นักจัดการงานทั่วไป ส่วนธรรมนิเทศ

๗.๒ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี

พระมหาพุทธศักดิ์ ฐานิสโร	ผู้อำนวยการกองอาคารสถานที่และยานพาหนะ
--------------------------	---------------------------------------

๗.๓ สำนักหอสมุดและเทคโนโลยีสารสนเทศ

พระจวน สิริวฑฒโน	เจ้าหน้าที่ห้องสมุด มจร (รับ-ส่งเอกสารมูลนิธิ)
------------------	---

๘. ติดต่อสอบถาม และบริจาคได้ที่

- สำนักงานมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย / ฝ่ายธรรมวิจย ห้อง ๑๐๖ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุ แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๖๒๓ ๖๓๒๕ โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๖๒๕๒
- สำนักงานมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สาขาวังน้อย สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อยุธยา ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐ โทรศัพท์ ๐ ๓๕๒๔ ๘๐๐๐ ต่อ ๘๐๗๐, ๘๑๓๘, ๘๑๙๖ โทรสาร ๐ ๓๕๒๔ ๘๐๓๒ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐-๑๗.๐๐ น. ทุกวัน

- โอนเงินผ่านบัญชีออมทรัพย์ ธนาคารทหารไทย สาขาสนามเสื่อป่า เลขที่บัญชี ๐๐๒-๒-๗๗๔๘๓-๐ ชื่อบัญชี “มูลนิธิมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย”
- เช็คสั่งจ่าย “มูลนิธิมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย”
- ธนาณัติสั่งจ่าย ปณ.หน้าพระลาน ๑๐๒๐๒ ชื่อผู้รับ : พระพรหมบัณฑิต ส่งมาที่ มูลนิธิมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ห้อง ๑๐๖ วัดมหาธาตุฯ ถนนมหาราช แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐
แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๒